

KPI beder om kr. 126.000 inden årsskiftet

For nogle år siden udgav LogosMedia bogen "Når troen bliver for trang", hvor der bl.a. bliver nævnt fire stadier af tro hos børn:

- 1) Den erfarede tro – dvs. at se, hvordan forældrenes tro kommer til udtryk.
- 2) Den efterlignende tro – at have forbilleder, som barnet/teenageren gerne vil ligne.
- 3) Den søgende tro – at stille spørgsmål for at undersøge om det, man har lært, holder.
- 4) En tilegnet tro – at blive overbevist om, at troen også gælder mig personligt.

KPI er hverken en menighed eller en familie, og derfor har vi heller ikke i første række ansvar for trosoplysningen af børn og unge. Det hører til i hjemmet og menigheden. Men vi ønsker at opmuntre og udruste forældre og andre vigtige voksne i børnenes liv til opgaven med trosoplysning, uanset hvor barnet befinder sig i disse fire stadier. Netop derfor har vi fokus på både "kristent" og "pædagogisk" i navnet for vores lille institut.

TAK, fordi du ved at læse dette blad

allerede viser interesse for KPIs opgave. Og hvis du endda ønsker at støtte os økonomisk, får du hermed også stor TAK for enhver gave!

Som vi skrev i årsskriftet, var KPIs økonomi i 2021 udfordret af et fald i gaveindtægter på cirka 20% i forhold til tidligere år. Vi afventer spændt, hvordan tendensen bliver i år. For vi har et stort ønske om at udføre KPIs kerneopgave til gavn og glæde for mange børn, forældre, pædagogisk personale og kirkelige ledere.

Netop derfor beder vi frimodigt om gaver på kr. 126.000 resten af året. Hvis der kommer yderligere 42.000 kr. i gaver, vil også det forventede budgetunderskud blive dækket.

Tak for enhver gave til og forbøn for Kristent Pædagogisk Institut.

Læs hvordan du kan give din gave på bagsiden af dette Nyhedsbrev. +

Med venlig hilsen
Lars Larsen,
kasserer i KPI's
bestyrelse

For tid og evighed

Ovenstående udtryk bruger Carsten Hjorth Pedersen i et interview i dette blad. Det er et udtryk, jeg lægger mærke til, fordi det lyder storslået. Og det er det også. Guds mission er noget, der sker her og nu – i vores tid – og som har et evigheds-perspektiv. Derfor har trosoplysning og pædagogik på kristent grundlag et langt lys på og rækker længere end vores egen tid, men taler ind i vores tid.

I dette Nyhedsbrev ser vi ind i denne tid med en boganmeldelse af bogen "Nøgne uden skam" om den seksuelle revolution og med en længere artikel af Birgitte Kjær, som giver et overblik over børns kristne oplæring – med både en historisk og nutidig vinkel. Derudover bringer vi et interview med Carsten Hjorth Pedersen, som reflekterer over det år, der er gået, siden han stoppede som daglig leder i KPI.

God læselyst! +

Hanne Terp Legarth,
institutleder i KPI

➤ | Boganmeldelse ved Hanne Terp Legarth

Et revolutionerende syn på sex

Den seksuelle revolution har påvirket vores kultur meget mere gennemgribende, end vi måske er bevidste om. Også kirken er påvirket, og blandt kristne unge er opfattelsen af, at sex hører til inden for ægteskabet, mindre selvfølgelig end blandt tidligere generationer. Det fremgår blandt andet af undersøgelsen "Sådan har vi det!", som er gennemført af AdamogEva.dk, og som vi bragte en artikel om i sidste nummer af Nyhedsbrevet.

Stefan Gustavsson har skrevet bogen *Nøgne uden skam* om den seksu-

elle revolution, hvor han fra både en historisk og filosofisk vinkel forholder sig til konsekvenserne af denne og fremhæver et klassisk kristent syn på seksualitet som virkeligt revolutionært og væsentligt i vores tid. Gustavsson går systematisk og grundigt til opgaven og får givet et gennemtænkt helhedsbillede med apologetiske argumenter for en bibelsk forståelse af seksualitet. Disse argumenter og forståelsen for den kultur, vi er en del af, er afklarende og giver et overblik, som kan være en god hjælp for læseren, der ønsker at gå ind i samtalen

om seksualitet og være en støtte for unge i vores tid.

Det er en intention fra forfatterens side, at bogen må kunne bygge bro over kulturelle og generationelle afstande og være et anvendeligt forsvaret for et klassisk kristent syn på sex. Samtidig er forfatteren bevidst om den svære kunst, det er at føre denne samtale i vores kultur: "Hvordan kan det lade sig gøre i vores modsætningsfyldte kultur at føre samtale med hinanden om seksualitet? Vi taler gerne om rettigheder, men ikke så gerne om, hvad der er ret og rigtigt. [...] Vi lytter til følelser og synes, at det er fornuftigt, men vi lader ikke vores fornuft udfordre følelserne." (p. 189)

Netop af den grund gad jeg godt vide, hvordan unge vil tage imod denne bog og dens argumenter. Der argumenteres logisk og rationelt, og selv om den følelsesmæssige side er en del af denne argumentation, er det ikke en personlig bog, der fortæller en personlig historie. Den personlige historie er en stærk argumentationsform, som unge er vant til gennem nyhedsmedier og sociale medier, og dette element må vi, der er omkring dem, være bevidste om. En bog som denne må derfor suppleres af nærværende voksne, der tør fortælle deres egen historie og dele egne vidnesbyrd om, hvad et liv med Jesus betyder for dem og deres måde at leve på. Det er egentlig også forfatterens konklusion: Forandringen sker ved, at kristne tager deres tro og efterfølgelse alvorligt, så troen ikke bare bliver trossætninger, men en måde at leve på, en vej at vandre. Denne anderledes livsstil er det stærkeste vidnesbyrd, både ind i vores kultur og i vores relationer til unge omkring os. ✚

Stefan Gustavsson: *Nøgne uden skam. Om den seksuelle revolution og et revolutionært syn på sex*
Forlag: Credo, Forlagsgruppen Lohse
266 sider

Et år på Guds nåde

Det er godt og vel et år siden, Carsten Hjorth Pedersen stoppede som daglig leder i KPI. Vi har stillet Carsten nogle spørgsmål om det år, der er gået, og har bedt ham om at dele sine tanker og refleksioner med Nyhedsbrevets læsere.

Hvordan har året været for dig? Hvordan har du det nu?

Tak, jeg har det godt nu. Men 17 dage efter jeg gik på pension, fik jeg en blodprop i hjernen. Lykkeligvis en lille én med få, ubetydelige følger. Jeg kan stadig tænke, tale og skrive. Det er jeg meget, meget taknemmelig for. Desuden "lukkede mit vandværk" i januar. Jeg fik skrækket prostata i marts, og jeg var træt og udmattet hen over foråret. Men midt i juni følte jeg, at jeg var ved hæfterne igen. Også det er jeg dybt taknemmelig for. Tænk, at Gud har lagt kræfter ind i vores krop, sjæl og ånd, så vi kan restituere!

Set på godt et års afstand er jeg lykkelig for, at jeg fik sluttet mine godt 41 år på arbejdsmarkedet af, inden disse sygdomsting kom. Og på en mærkelig måde har forløbet været med til at trække en tyk streg mellem mit arbejde i KPI og den næste fase i livet.

Jeg synes, det er pragtfuldt at være pensionist, og til daglig skænker jeg ikke KPI mange tanker. Det var 22 gode år i KPI; men nu er det kapitel i min livsbog lukket, og jeg har taget fat på et nyt. Og jeg tror, at Han som bar mig i det gamle, også vil bære mig i det nye.

Jeg slipper dog ikke det religionspædagogiske helt. Jeg er sammen med Hanne om at undervise på *KPI Akademi*, og der er nogle få aftaler i kalenderen med pædagogiske foredrag.

Har du fået nogle nye indsigter i løbet af det sidste år, du har lyst til at dele med os?

Jeg er blevet bekræftet i en indsigt, jeg havde før, men ikke så dybtfølt som nu: Vores arbejdsevne og kræfter kan forsvinde, som man vender en hånd. En dag er det slut med at skrive bøger, holde foredrag, prædike og fortælle bibelhistorie for børn. Det ser ud til, at jeg får lov til det lidt endnu. Men jeg oplever hver dag

Carsten med børnebørn

med kræfter og energi i krop, sjæl og ånd som en stor nåde. Det sidste år har det også været en stor trøst for mig, at jeg grundlæggende og under alle forhold har med Gud at gøre. Ikke djævelen, skæbnen eller tilfældighederne.

Du havde ambitioner om at skrive de kristne friskolers historie. Hvordan går det med det projekt? Er der noget, der har overrasket dig i arbejdet med projektet?

Det blev ikke til så meget før midten af juni. Lige nu er der godt skred i det, og jeg er blevet fanget lidt af opgaven. Men den er stor og uoverskuelig. Vi taler om 48 skoler, hvoraf 13 er lukket, over en periode på ca. 50 år. Ja, to af skolerne er meget ældre.

Jeg har gennemgået de tusindvis af siders dokumenter, jeg har samlet

sammen igennem tiden. Nu er jeg ved at disponere stoffet, og de første kapitler er skrevet som et første udkast.

Hvis jeg kommer i mål, bliver det nok noget med en grundig PDF-fil, som bliver tilgængelig på forlagets hjemmeside. Men "Pixibogen", som skal laves derefter, bliver udgivet som en traditionel bog, hvis målgruppe bliver de 900 mennesker, som i dag arbejder på de kristne friskoler samt de 200, der sidder i bestyrelserne. Langt de fleste af disse 1.100 mennesker ved meget lidt om, hvordan det startede, og hvad der har præget udviklingen. Ja, og så skriver jeg selvfølgelig for de nostalgikere, som har været engageret i de kristne friskoler. Og andre, der gider læse med.

Der er flere ting, der har overrasket mig i dette arbejde, bl.a. hvor enormt meget bøn, forbøn og afhængighed »»

»» af Gud prægede pionererne. Vi taler om alt fra valg af skoleleder til indkøb af skoleborde. Den afhængighed er – mildest talt – ikke så udbredt i de samme kirkelige kredse i dag.

Er der noget, du tænker tilbage på med særlig taknemmelighed fra din tid i KPI? Hvad ønsker du for KPI fremover?

Det var et privilegium at være med i KPIs pionertid og være med til at bygge det lille institut op. Min taknemmelighed går også på, at der lige var den der hylde til mig, som jeg følte, jeg passede ind på. Og så var det en stor tilfredsstillelse at deltage i samarbejde med mange ”kolleger” i det religionspædagogiske felt – lige fra arrangørerne til en aften, hvor jeg holdt foredrag, til de repræsentanter for naboorganisationer, som vi drev *Katekismusprojekt*, *Åndsfrihedsprojekt* og *Projekt God Forkyndelse* sammen med.

Mit ønske er, at KPI med en ny leder, der har andre kompetencer end jeg, fortsat må blive til hjælp, inspiration og støtte for givere og modtagere i det religionspædagogiske felt – for tid og evighed. +

Arrangementer for unge og studerende

I foråret afholdt KPI og KFS i fællesskab en aften for unge og studerende med interesse i pædagogisk arbejde. Temaet var ”Den anden i mine hænder”. Arrangementet var velbesøgt, og vi ønsker fortsat at skabe disse mødesteder og refleksions-samlinger for unge med interesse i det pædagogiske felt. Derfor afholder vi i samarbejde med KFS og Menighedsfakultetet endnu en aften i november med temaet ”Aldrig godt nok – utilstrækkelig?”. Denne aften kommer til at handle om oplevelsen af utilstrækkelighed – også i relationer og pædagogisk arbejde. Vi håber fortsat at kunne være en ressource for studerende og unge i arbejdet med pædagogik og kristendom. +

Aldrig godt nok – utilstrækkelig?

EN AFTEN FOR STUDERENDE OG UNGE MED INTERESSE I DET PÆDAGOGISKE ARBEJDE

Oplæg v. Hanne Terp Legarthy, Institutleder i KPI

I SAMARBEJDE MED:

Generalforsamling

Den 2. september 2022 holdt KPI generalforsamlingen i Skt. Pauls Kirke i Aarhus, hvor både repræsentanter fra medlemsorganisationerne og personlige medlemmer deltog. Referatet fra generalforsamlingen kan ses på hjemmesiden www.kpi.dk. Om aftenen var der festaften for alle interesserede, hvor Birgitte Kjær holdt foredrag om ”Børns kristne oplæring – et helikopterperspektiv”. Foredraget gengives i forkortet og bearbejdet form på de følgende sider. +

➤ | Af forfatter og religionspædagog Birgitte Kjær

Børns kristne oplæring – et helikopterperspektiv

Artiklen er en forkortelse og bearbejdning af foredraget til festaftenen i forbindelse med KPI's generalforsamling d. 2. september 2022.

Nogle børn får for lidt kristen oplæring. Andre får for meget – eller i hvert fald for meget af det samme. Nogle børn går i folkeskolen, i hjemmet er bordverset det eneste eksplicitte udtryk for troen, den ugentlige klub sætter mere fokus på legeaktiviteter end på oplæring, og så er de på en årlig lejr. Andre børn går på en kristen skole med bibelhistorie både til morgensang og i kristendomsfaget, de får læst bibelhistorie dagligt hjemme, og de går både i børnekirke og til klub, hvor bibelhistorien også er i centrum.

I det daglige færdes vi i hver vores arena af den kristne oplæring og prøver at gøre det bedst muligt dér. Nu vil vi tage en tur op i helikopteren for at få et overblik over det samlede landskab i hjem, kirke/organisationer og skoler/institutioner og hvilken historie, der ligger bag. Vi vil også fra helikopteren se på indhold og formidlingsformer i oplæringen. På den baggrund vil vi vurdere de samlede udfordringer med at give børnene den bedst mulige samlede oplæring.

ARENAER

Hjemmet

Hjemmet har altid stået centralt i den kristne oplæring. Hvad der foregår – eller ikke foregår – her, har den væsentligste betydning for børnene.

1) Forældre skaber den psykologiske baggrund for barnets gudsbillede: Som barnet oplever forældrenes kærlighed og myndighed, vil de forestille sig Guds kærlighed og myndighed. Og sådan har Gud villet det: Han har betroet forældrene at tage sig af børnene på hans vegne og med ham som forbillede.

2) Forældre er barnets nærmeste forbilleder i, hvad Gud betyder for et menneske, og hvordan livet bør leves.

Forældrene selv og deres liv med

Gud, med hinanden og med børnene giver dermed en væsentlig baggrund for den eksplicitte kristne oplæring, som barnet oplever.

3) Forældre har til opgave at formidle et møde mellem barnet og Guds ord, så Guds ord møder barnets verden, og så barnet hjælpes til at respondere på det i samtale, bøn, sang mv.

4) Forældre må henvise barnet til andre formidlere i kirke, organisationer og evt. kristen skole og være koordinatorer for den samlede oplæring for barnet.

Hvad der foregår rundt om i hjemmene – i kernemenighedernes familier og i alle dåbsbørnenes familier – ved vi meget lidt om.

Folkekirken

Fra pietismens tid i 1700-tallet satse den kirke stærkt på dåbsoplæringen, som ellers mest havde været forældrenes sag. Nu indførtes konfirmationen hos præsten, og folkeskolen blev rejst som en kristen skole. Børnene skulle hjælpes ind i troens verden. Efter folkeskolens sekularisering fra 1970'erne, måtte kirken stå på egne ben. Den har oprustet ganske gevaldigt på området. Det er blevet obligatorisk at have et tilbud til børn i 3.-4. kl. som børnekonfirmandundervisning. En ny faggruppe, kirke- og kulturmedarbejdere, er kommet til, hvor en del arbejder med dåbsoplæring. Tiltagene sprudler. Mange kirker tilbyder babysalmesang, legestue, familiegudstjenester, pastagudstjenester, Messy Church, børneklubber, kor mv. Nogle steder sker dette i samarbejde med de frie kirkelige organisationer, andre steder er der parallelle tilbud, og atter andre steder udkonkurreres de frie organisationers tilbud til børn. Folkekirken officielle organer satser på uddannelse, kurser og konsulentstøtte til præsters og kirke- og kulturmedarbejderen arbejde med dåbsoplæringen, og Folkekirken Skoletjeneste støtter kirkens medarbejdere i at lave tilbud til de lokale skoler med et kirkeligt-kulturelt sigte.

Organisationerne

I mange år havde søndagsskolen svært ved at finde indpas i Danmark, da vi jo allerede havde en kristen folkeskole. Men under vækkelserne i 1800-tallet blev det klart, at det måtte være troens folk, der stod for oplæringen af børnene. Og da ikke alle lærere sluttede op om vækkelserne, vandt søndagsskolerne indpas.

I slutningen af 1800-tallet og op gennem 1900-tallet voksede mængden af tilbud til børn og unge i kristne organisationer. De seneste årtier er præget af to markante udviklinger: 1) Søndagsskolen har spaltet sig i en børnekirke, som er integreret i gudstjenesten, og en klub på en hverdag. De to tilbud har hver sine styrker og svagheder, men mange steder har børnekirken erstattet klubben. 2) Kernemenigheden samler sig i stadig højere grad om menighedsliv ét sted: I en folkekirke eller i en frimenighed. Nogle steder betyder det, at båndene mellem de oprindelige vækkelsesbevægelser og trosoplæringsopgaven i kirken er blevet svagere.

Den kristne skole

Med folkeskolens sekularisering i 1970'erne fulgte også en skolevækelse. Der var forældre, der fortsat ønskede en kristen skole, hvor kristendomsundervisningen blev givet i respekt for Bibelen som Guds ord og med et dagligt forkyndelsessamvær. Det kristne livs- og menneskesyn skulle være grundlag for alle fag, og skolen skulle præges af en kristen atmosfære. 35 skoler rundt i landet er i dag tilknyttet Foreningen af Kristne Friskoler. De senere år er der også oprettet en række kristne daginstitutioner.

INDHOLDET

Guds ord i Bibelen er det grundlæggende indhold i den kristne oplæring. Det er her, Gud møder os, og vi lærer ham at kende. Her får vi del i hans frelse, og vi får visdom til at leve vores liv som kristne mennesker. >>>

»» Når vi tilrettelægger mødet mellem Guds ord og børnene, har vi flere forskellige måder at strukturere indholdet på:

Temaer

Sådan er Luthers lille Katekismus struktureret: Hvordan skal vi leve? (de ti bud). Hvad har Gud gjort for os? (trosbekendelsen). Og hvordan tilegner vi os det? (fadervor, dåben og nadveren). Det var Luthers grundlæggende vision for oplæringen. Den tematiske tilgang til Bibelen rummer mulighed for at knytte forbindelse mellem Bibelen og vores liv i både bibelnære og livsnære emner i et med- og modspil til strømninger i vores tid.

Bibelhistorien

Hele frelseshistorien fra skabelsen til nyskabelsen fortælles i små bidder og som sammenhængende bibelhistorie. Dette var både søndagsskolebevægelsens og den grundtvig-koldske tilgang til oplæringen, og er nok den dominerende i dag. Bibelhistorien tager da også både vare på kristen-

dommens historiske karakter og på fortællingen som en frugtbar formidlingsform. Udfordringen består i at knytte forbindelsen mellem fortællingen og børnene: Skal den alene bestå i børnenes indlevelse? Eller skal der knyttes direkte forkyndelse, samtale, kreativt arbejde eller andet til fortællingen?

Kirkeårets tekstrækker

Folkekirken (og andre kirker) har et udvalg af evangelietekster, som tilsammen giver et helhedsbillede af Bibelens budskab. Nogle børnekirker vælger at bruge disse tekster. Det betyder, at hele familien er samlet om de samme tekster til gudstjenesterne. Til gengæld er nogle af teksterne ganske vanskelige at formidle i børnehøjde.

Bibelen selv

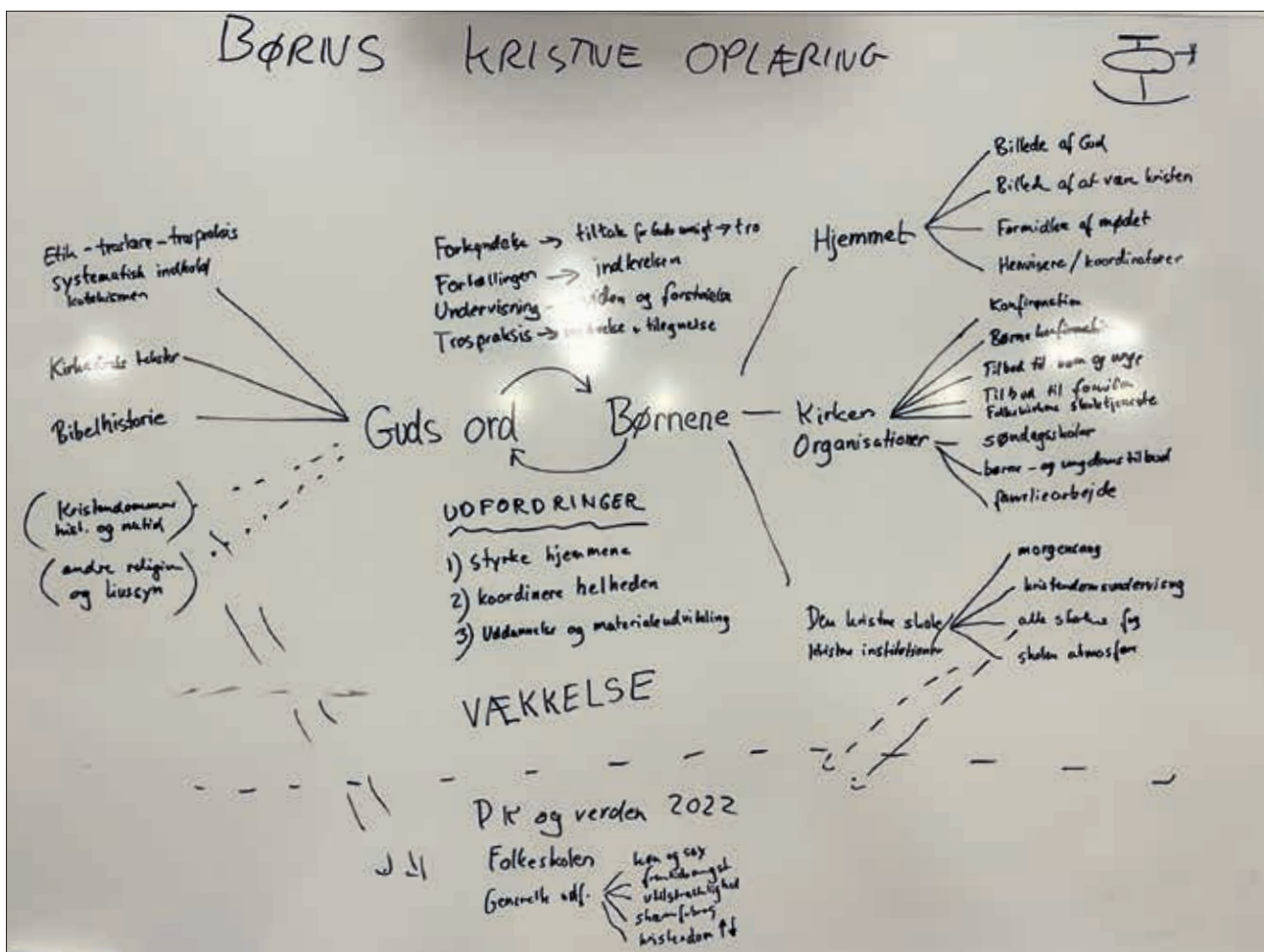
Børnene må også blive fortrolige med Bibelen selv, så de en dag som voksne, myndige kristne selv kan læse i Bibelen med udbytte. De må kende til Bibelens opbygning, kernebegreber,

tilblivelse, indre sammenhæng mm.

Den større forståelsessammenhæng

Kristendommen har krop. Den findes konkret som kirkesamfund, højtider, ritualer, kirkebygninger osv., og den har en historie bag sig. Alt dette udgør en større forståelsesramme om den egentlige oplæring. Her ses kristendommen ikke alene som tro og privat praksis, men i dens konkrete historiske og aktuelle udformning. Her findes masser af stof, som kan bruges i oplæringen: kristen kunst, påskens helligdage, dåbsritualet, salmer og salmedigtere, kirkearkitektur, kirke- og missionshistoriske skikkelser osv. osv. Og her kan der knyttes en forbindelse mellem oplæringen og dansk og vestlig kultur og historie.

Ved yderligere at perspektivere kristen tro og etik vha. andre religioner og livssyn kan der skabes større forståelse for kristendommens egenart, samtidig med at der gives større forståelse for vores medmennesker, som vi ønsker at arbejde og leve sammen med og dele evangeliet med.

I løbet af foredraget opbyggede Birgitte Kjær dette samlede billede af oplæringen

FORMIDLINGSFORMER

I trosoplæringen har vi mange metoder til rådighed – men nogle egner sig bedre nogle steder end andre.

Indlevelse i troens praksis

Vi beder, synger, bekender, lytter, læser, memorerer, hjælper, inviterer, deler evangeliet ... Alt sammen for at tilegne os troen og udleve den.

Undervisning

Hele feltet af undervisningsmetoder kan hjælpe børnene til større viden og forståelse – lige fra at lytte til redegørelser, over at kreere en dans eller et maleri og til at lave et solidt projektarbejde.

Fortælling

Bibelen må naturligvis fortælles, fordi den grundlæggende udgør én lang fortælling om Guds gerninger i skabelse og frelse. Samtidig er det muligt at spejle sig i det rige persongalleri, som Bibelen rummer. Gennem indlevelsen opnås forståelse og mulig tilegnelse.

Forkyndelse

Vi kan stille os bag Ordet og række det til børnene i en direkte tiltale: Det vil Gud sige til jer! Eller vi kan række det til os selv og til børnene på én gang: Det gør Gud for os! Forkyndelsen sigter på at stille os for Guds ansigt, hvor vi i tro må modtage Ordet.

KLANGBUNDEN

Den kristne oplæring foregår ikke i et tomrum – og bør heller ikke isoleres i et rum uden kontakt med den verden, vi lever i. Børnene skal lære at leve og virke i verden, uden at være af verden. Hver tid har elementer, der spiller sammen med eller modarbejder den kristne oplæring. I disse år tænker vi måske især på udfordringer med fremtidsangst, utilstrækkelighedsfølelse, livet med skærmene, køn og seksualitet og på det ambivalente i, at kristendom både er blevet mere kulturelt acceptabel, og at klassisk kristendom vækker stadig stærkere modstand.

Her vil vi nøjes med at se på den væsentlige del af klangbunden, som folkeskolens kristendomsfag udgør for næsten 80 % af børnene i Danmark.

Folkeskolen

Faget kristendomskundskab findes på alle klassetrin på nær det år, hvor mange af eleverne går til konfirmationsforberedelse. Faget er almenmenneskeligt begrundet og kan udmøntes i forskellig retning: kulturel, eksistentiel, almenreligiøs eller samfundsmæssig. Og der kan lægges forskellige forståelser af Bibelen og kristendommen til grund for undervisningen. Faget rummer også undervisning i andre religioner. Nogle vælger derfor at prioritere en tværreligiøs undervisning allerede fra 1. kl. Det betyder, at børn vil få noget undervisning, der støtter op om deres kristne oplæring, og andet, der modarbejder den. Forholdet mellem dette vil være forskelligt afhængigt af læreren og undervisningsmaterialet.

UDFORDRINGER

Jeg vil pege på tre store udfordringer.

1) Styrke hjemmene

Forældrene er de centrale personer i oplæringen. Men de er i dag under stort pres fra mange aktører, som alle vil fortælle dem, hvad de bør gøre. Vi må derfor styrke forældrene til at skabe tydelige kristne hjem, *uden* at det bliver den ekstra byrde, der vælter læsset for forældrene. Det skal tværtimod være den livskraft, som giver glæde og mod på livet.

Der er brug for en indsats for forældrene på mange niveauer: politisk, diakonalt arbejde for ægteskaber og familieliv, kirkelige indsatser til at styrke forældrenes egen trosoplæring og deres opgave som koordinators for den samlede trosoplæring.

2) Udvikle samarbejds- og arbejdsdelingsmodeller

Der er behov for at gennemtænke, hvilken helhed vi lokalt i de forskellige sammenhænge kan give børnene, så de får en alsidig oplæring, både indholdsmæssigt og formidlingsmæssigt. Her er den kristne skole den helt store gamechanger. I skolen kan der gives en solid undervisning, der kommer bredt rundt i oplæringens forskellige indholdsområder og hvor mange forskellige undervisningsformer kan benyttes. Hjem og menighed må derfor overveje, hvordan de bedst giver børnene den bedste samlede oplæring, afhængigt af om der er

kristen skole i nærheden eller ej. Og organisationerne kan overveje, om de bør udvikle deres tilbud til hjem og børnearbejde med tanke på begge situationer.

3) Styrke uddannelse og materialeudvikling

Vi har så mange muligheder i skole, kirke og organisationer. Men skal det lykkes, må de, der varetager oplæringen, have tilstrækkelige forudsætninger, ikke mindst i form af relevant uddannelse. Det gælder lærere til både folke- og friskoler, det gælder ansatte i kirker og organisationer. I mindre grad gælder det også frivillige medarbejdere. Og det gælder både kristendomsfaglig dygtiggørelse på bibelsk grund, og det gælder pædagogisk. Her kan DBI og MF blive helt centrale aktører. Med deres grundlæggende kristendomsfag på højt fagligt niveau og med et eller flere religionspædagogiske fag vil de kunne komme meget bedre i spil i forhold til andre faggrupper end teologerne. Og så er der brug for fortsat materialeudvikling til brug i hjem, folke- og friskole og i kirker/organisationer. Gode materialer er afgørende for kvaliteten af oplæringen.

SIDST, MEN IKKE MINDST

Men måske skal vi først og fremmest se en bagvedliggende, helt afgørende udfordring: At Gud må give vækelse! At vi må gribes af hans kærlighed, leve og ånde i den, og drives af den ud i tjeneste for vores børn og unge!

Derfor må vi tage den gamle udfordring til os: Bed og arbejd! +

Foredraget, som ligger til grund for denne artikel var en forkortelse og bearbejdning af indholdet i artiklen "Det gælder børnene" i *Troen, teksten og konteksten, festskrift til Torben Kjær. LogosMedia 2009, s. 41-75.*

Birgitte Kjær har skrevet følgende bøger med relevans for emnet:

Giv børnene det bedste. En inspirationsbog til at leve med Gud i familien. Logos Media 2007.

Sammen gør vi det bedre. Om en menigheds samarbejde med forældrene om børnenes kristne oplæring. Teologisk Pædagogisk Center 2007

Kristendomsfaget på kristne skoler. Kristent Pædagogisk Forlag 2010 (Indeholder også et større afsnit om folkeskolens kristendomsfag)

Birgitte Kjær har desuden skrevet familieandagtsbøger struktureret ud fra katekismens temaer.

»» Pressede unge «««««« – tro som ressource

Kursusdag med fokus på unges fællesskaber, mistrivsel og oplevelse af pres samt ressourcerne i kristen tro.

Kurset er for efterskole-, udskolings- og gymnasielærere og ledere fra skoler med kristent værdigrundlag.

16. marts 2023 på Børkop Højskole
Arrangør: Kristent Pædagogisk Institut

Se mere på www.kpi.dk

Mange børn og unge mistrives i vores tid, og flere oplever et pres, som mindsker deres livsmot og trivsel. På skoler rundt omkring i landet er det en velkendt virkelighed, som kan opleves uåndterlig og uoverskuelig at manøvrere i. Vi ønsker med denne kursusdag at sætte fokus på de pressede unge og deres virkelighed for bedre at forstå, hvad der rører sig og for at gøre os tanker om, hvordan vi som lærere og voksne kan spille en rolle for de pressede unge, der er i vores nærhed og skabe gode rammer for trivsel. Vi har inviteret tre kompetente foredragsholdere, som fra forskellige vinkler vil undersøge, hvad der rører sig blandt de unge og i deres fællesskaber, og hvordan tro kan være en ressource i mødet med pressede unge.

PROGRAM

- » 09.30: Ankomst. Kaffe og brød
- » 09.50: Velkomst ved Hanne Terp Legarth
- » 10.00: Foredrag: *Unge i mistrivsel – hvad presser unge i dag, og hvordan opleves den psykiske mistrivsel blandt unge?* ved Maria Kofod Techow, afdelingsleder for Psykiatri og Eksistens på Center for Familieudvikling
Spørgsmål og plenumsamtale
- » 11.15: Pause
- » 11.30: Foredrag: *Ungefællesskabers bidrag til trivsel og mistrivsel blandt unge* ved Maria Bruselius-Jensen, lektor på Center for Ungdomsforskning (Cefu) ved Aalborg Universitet
Spørgsmål og plenumsamtale
- » 12.45: Frokost og gruppesamtale på tværs af skoler
Pause
- » 14.00: Foredrag: *Kilder til mening og trivsel – tro som en ressource for børn og unge* ved Dorte Toudal Viftrup, lektor på Syddansk Universitet ved forskningsgruppen "Eksistential og Åndelig Omsorg"
Spørgsmål og plenumsamtale
- » 15.15: Afrunding ved Hanne Terp Legarth
Kaffe og kage

Meld adresseforandring til KPI

KPI får ikke besked fra PostNord, når du flytter. Vi kan derfor kun sende Nyhedsbrevet til den korrekte adresse, hvis du selv kontakter KPI og oplyser om din nye postadresse.

- Send en e-mail til kpi@kpi.dk eller et brev til Ringivevej 113, 7323 Give.
- Ring til KPI på 2020 4134. Indtæl besked, hvis der ikke er nogen ved telefonen.
- Send en sms til 2020 4134. I alle tilfælde: Oplys navn samt gammel og ny adresse.

Gaver til KPI

Hvis du ønsker at give en gave til KPI, kan den indbetales via din netbank. Vælg en af følgende muligheder:

- **Indbetalingskort/girokort:** Vælg kort-type "01" og tast KPI's giro-nummer 16775029.

- **Bankoverførsel:** Overfør beløbet til KPI's konto i Danske Bank. Regnr. 1551 – kontonr. 0016775029.
- **MobilePay:** Indbetal via MobilePay på 955533. Husk at oplyse dit fulde navn og CPR nummer, hvis du ønsker skattefradrag.

- Din gave til KPI er fradragsberettiget på din selvangivelse (Ligningsloven § 8a), forudsat KPI har dit personnummer.
- KPI udsender i januar kvittering til alle, der har givet gaver i det forgangne år.

Nyhedsbrevet udgives af:
Kristent Pædagogisk Institut (KPI)
Ringivevej 113, 7323 Give
☎ 2020 4134 E: hanne@kpi.dk
Website: www.kpi.dk

Institutleder:
Hanne Terp Legarth
Regnskabsfører:
Elly Bro Skuldbøl, Menighedsfakultet
E: kontor@kpi.dk
Tryk: Helle Høeg/Øko-Tryk

Formand for bestyrelsen:
Karen Aagaard (ansv.red.)
Søholt Allé 17, 8600 Silkeborg
☎ 4021 0840
E: karen@kpi.dk